എങ്ങനെ ബാബക്കിഷ്ടപ്പെട്ടവരും, ലോകത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരും, മനസ്സിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരുമാകാം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ വിശേഷമായിട്ട് എന്തിനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്? ഇന്ന് വിശേഷമായി ഡബിൾ വിദേശി കുട്ടികളുമായി ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ നടത്തുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൂരെ ദൂരെ നിന്നും എല്ലാ കുട്ടികളും മധുബനിൽ വന്നിരിക്കുന്നു അതിനാൽ മധുബൻകാരനായ ബാബ വന്നിരിക്കുകയാണ് പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികളുമായി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ. ഇന്ന് ബാപ്ദാദ കുട്ടികളിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ് – ആർക്കെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ. ബാബയും നിങ്ങളും തമ്മിലുള്ള മിലനം തന്നെ സഹജമായില്ലേ, മിലനം സഹജമായി, പരിചയം സഹജമായി, മാർഗ്ഗം സഹജമായി, എന്നിട്ടും എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ. ബുദ്ധിമുട്ടില്ല പക്ഷെ ആരെങ്കിലും അത് ബുദ്ധിമുട്ടാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ടോ. ബാബയിൽ നിന്നും എന്ത് ഖജനാവാണോ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് അതിന്റെ താക്കോൽ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ഉപയോഗിക്കൂ, അങ്ങനെയുള്ള വിധി അറിയാമല്ലോ. വിധിയുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സിദ്ധിയുണ്ട്. വിധിയിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ സിദ്ധി ഉണ്ടാവില്ല. എന്തൊക്കെയുണ്ട് വിശേഷങ്ങൾ?

എല്ലാവരും പറക്കുകയാണോ? ഉയർന്ന ബാബയുടെ കണ്ടുകിട്ടിയ കുട്ടികളായി കഴിഞ്ഞു ഇനി നടക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്ത്, പറക്കുക തന്നെ വേണം. വഴിയെ നടക്കുകയാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യേ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. പക്ഷെ പറക്കുന്നവർക്ക് തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ല. എല്ലാവരും പറക്കുന്ന പക്ഷികളാണ്. ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ ചിറകുകൾ എല്ലാവരെയും നല്ല രീതിയിൽ പറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പറന്ന് പറന്ന് ക്ഷീണിക്കുന്നില്ലല്ലോ? എല്ലാവർക്കും 'അക്ഷീണരായി ഭവിക്കൂ' എന്ന വരദാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കാര്യം വളരെ സഹജമാണ്. അനുഭവിച്ചറിയുക അനുഭവം കേൾപ്പിക്കുക. അനുഭവം കേൾപ്പിക്കുക എളുപ്പമല്ലേ. തന്റെ തന്നെ കാര്യങ്ങളാണ് കേൾപ്പിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ട് വളരെ എളുപ്പമാണ്. സംബന്ധങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കണം –ഇതിൽ എന്താണിത്ര ബുദ്ധിമുട്ട്! രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം കേൾപ്പിക്കുക.

ഒന്ന് തന്റെ പരിവാരത്തിന്റെ അതായത് സംബന്ധത്തിന്റേത്, രണ്ടാമത്തേത് പ്രാപ്തിയുടേത്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികളെ ഹർഷിതരായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മുഴുവൻ ദിവസത്തിൽ ഏകരസ സ്ഥിതിക്കു പകരം മറ്റു രസങ്ങൾ ആകർഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ? ഏകരസമായോ? നഷ്ടോമോഹ സ്മൃതി സ്വരൂപമായോ? ഇനി ഇപ്പോൾ ഗീതയുടെ യുഗം സമാപ്തമാവുക തന്നെ വേണം. എല്ലാവരും ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധിയിലേക്ക് വന്നല്ലോ അല്ലേ? സ്മൃതി സ്വരൂപമാവുക – അതാണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധി. ഇപ്പോൾ പുരുഷാർത്ഥം സമാപ്തമായിരിക്കുന്നു. എന്താണോ സ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിച്ചിരുന്നത്, സദാ ആ സർവ്വഗുണങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ അല്ലേ കഴിയുന്നത്? ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ആനന്ദ സ്വരൂപമാവുക, ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ പ്രേമ സ്വരൂപമായി മാറുക, ഏത് സ്വരൂപമാണോ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ആ സ്വരൂപത്തിൽ, എത്ര സമയം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും സമയം സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നല്ല, അതായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് അല്ലേ? എന്താണോ ബാബയുടെ ഗുണങ്ങൾ അതു തന്നെ കുട്ടികളുടെ ഗുണങ്ങൾ, എന്താണോ ബാബയുടെ കർത്തവ്യം അതുതന്നെ കുട്ടികളുടെ കർത്തവ്യം. എന്താണോ ബാബയുടെ സ്റ്റേജ് അതു തന്നെ കുട്ടികളുടെ സ്റ്റേജ് – ഇതിനെയാണ് പറയുക സംഗമയുഗീ പ്രാലബ്ധി. അപ്പോൾ പ്രാലബ്ധിയാണോ പുരുഷാർത്ഥിയാണോ? പ്രാപ്തി സ്വരൂപരാണോ? പ്രാപ്തമാകണം, നടക്കുന്നില്ല, എങ്ങനെ നടക്കും – ഈ ഭാഷയൊക്കെ മാറിപോയില്ലേ? ഇന്ന് ധരണിയിൽ, നാളെ ആകാശത്തിൽ – ഇങ്ങനെ വന്നും പോയുമിരിക്കുകയല്ലല്ലോ അല്ലേ? ഇന്ന് ചോദ്യചിഹ്നത്തിൽ, നാളെ ഫുൾസ്റ്റോപ്പിൽ – ഇങ്ങനെയൊന്നുമല്ലല്ലോ? ഏകരസമെന്നാൽ ഒരേ ഒരു സമ്പന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നവർ. അവസ്ഥ മാറി പോകരുത്. ബാപ്ദാദ വതനത്തിൽ നിന്നും കാണുകയാണ് പല കുട്ടികളുടെയും അവസ്ഥ അടിക്കടി മാറികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആശ്ചര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ, ചിലപ്പോൾ ചോദ്യചിഹ്നത്തിന്റെ അവസ്ഥ, ചിലപ്പോൾ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിന്റെ അവസ്ഥ. ചിലപ്പോൾ ടെൻഷന്റെയും ചിലപ്പോൾ അറ്റൻഷന്റെയും ഊഞ്ഞാലുകൾ മാറി മാറി ആടുന്നില്ലല്ലോ? മധുബനിൽ നിന്നും പ്രാലബ്ധി സ്വരൂപരായിട്ടു വേണം പോകുവാൻ. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പുരുഷാർത്ഥം എത്ര നാൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്താണോ അച്ഛൻ അതായിരിക്കണം കുട്ടി. ബാബ എപ്പോഴെങ്കിലും മൂഡോഫ് ആകാറുണ്ടോ! ഇപ്പോൾ ബാബക്കു സമാനമാകണം. മാസ്റ്റർ അല്ലേ. മാസ്റ്റർ എന്നാൽ വലിയ

ആളായിരിക്കണം. പരാതികളെല്ലാം സമാപ്തമായോ? വാസ്തവത്തിൽ കാര്യം വളരെ നിസ്സാരമാണ്. എന്നാൽ ചിന്തിച്ച് ചിന്തിച്ച് ആ കാര്യത്തെ വലുതാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആ കാര്യം ചെറുതിൽ നിന്നും വലുതായി മാറുന്നു. ചിന്തിക്കുവാൻ പോകല്ലേ – ഇയാൾ എന്തിനാണ് വന്നത്, ഇതെന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. പരീക്ഷ വന്നു ഇനി നേരിടുക തന്നെ. പരീക്ഷ എന്തിനു വന്നു എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കാറുണ്ടോ? വേസ്റ്റേതാണ് ബെസ്റ്റേതാണ് ഒരു സെക്കൻഡിൽ തീരുമാനിച്ച് സെക്കന്റിൽ വേസ്റ്റിനെ സമാപ്തമാക്കൂ. വേസ്റ്റുണ്ടെങ്കിൽ അരകല്പത്തേക്ക് അത് ചവറ്റുകുട്ടയിലേക്കിടൂ. ചവറ്റുകുട്ട വളരെ വലുതാണ്. ജഡ്ജാകൂ, വക്കീലാകാതിരിക്കൂ. വക്കീൽ ചെറിയ കേസിനെ പോലും നീട്ടിവലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ജഡ്ജ് ഒരു സെക്കന്റിൽ ആണോ അല്ലയോ എന്ന തീരുമാനമെടുക്കും. വക്കീലായി മാറുമ്പോൾ കറുത്ത കോട്ട് വന്നു ചേരുന്നു. എടുക്കേണ്ടത് ഒരു സെക്കന്റിന്റെ തീരുമാനമാണ് – ഇത് ബാബയുടെ ഗുണമാണോ അല്ലയോ? അല്ലെങ്കിൽ ചവറ്റുകുട്ടയിലേക്ക് എറിയണം. ബാബയുടെ ഗുണമാണെങ്കിൽ ബെസ്റ്റിന്റെ അകൗണ്ടിലേക്കിടണം. ബാപ്ദാദയുടെ ഉദാഹരണം മുന്നിലുണ്ട്. കോപ്പി ചെയ്യുക എന്നാലർത്ഥം ഫോളോ ചെയ്യുക. പുതിയ വഴി വെട്ടേണ്ട കാര്യമില്ല. പുതിയ ജ്ഞാനം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതില്ല. ബാബ എന്താണോ കേൾപ്പിക്കുന്നത് അതിന്റെ സ്വരൂപമാവുക. എല്ലാ വിദേശികളും 100% പ്രാലബ്ധി നേടുന്നുണ്ടോ? സംഗമയുഗീ പ്രാലബ്ധമാണ് – 'ബാപ് സമാൻ'. ഭാവിയിലെ പ്രാലബ്ധിയാണ് 'ദേവതാ പദവി'. അപ്പോൾ ബാപ്സമാനായി ബാബയോടൊപ്പം ആ സ്റ്റേജിൽ ഇരിക്കുന്ന അനുഭവം കുറച്ചു സമയത്തേക്കുണ്ടാവില്ലേ. ഏതൊരു രാജാവും സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചു സമയം അതിലിരിക്കില്ലേ. അല്ലാതെ ഇപ്പോളിപ്പോൾ ഇരുന്നു ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇറങ്ങി എന്നായിരിക്കില്ലല്ലോ. സംഗമയുഗത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധിയാണ് ബാപ്സമാൻ സ്റ്റേജ് അതായത് സമ്പന്ന സ്റ്റേജിൽ സിംഹാസനധാരിയായിരിക്കണം. ഈ പ്രാലബ്ധവും നേടണ്ടേ, വളരെ കാലത്തേക്ക് നേടണ്ടേ. വളരെ കാലത്തേക്കുള്ള സംസ്ക്കാരം ഇപ്പോൾ നിറക്കണം. സമ്പന്ന ജീവിതമാണ്. സമ്പന്നതയുടെ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ അല്ല മറിച്ച് ജീവിതമാണ്. ഫരിസ്താ ജിവിതമാണ്, യോഗി ജീവിതമാണ്. സഹജ ജീവിതമാണ്. ജീവിതം കുറച്ചു നാൾ നിൽക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോളിപ്പോൾ ജനിച്ചു –ഇപ്പോളിപ്പോൾ മരിച്ചു – അതിനെ ജിവിതമെന്നു പറയില്ല. പറയുന്നു നേടി കഴിഞ്ഞു, എന്താണ് നേടിയത്? ഈ കയറ്റവുമിറക്കവുമാണോ നേടിയത്? ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണോ നേടിയത്? പ്രാലബ്ധി നേടിയോ? ബാപ്സമാൻ ജീവിതം നേടിയോ? എത്രകാലം പരിശ്രമിക്കും? അരകല്പം അനേക പ്രകാരത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചു. ഗ്രഹസ്ഥ വ്യവഹാരം, ഭക്തി, സമസ്യകൾ എത്ര പരിശ്രമം. സംഗമയുഗം പ്രേമത്തിന്റെ യുഗമാണ്. പരിശ്രമത്തിന്റെ യുഗമല്ല, മിലനത്തിന്റെ യുഗമാണ്. ദീപവും ഈയാംപാറ്റകളും ഒന്നായി ചേരുന്ന യുഗമാണ്. പേര് പരിശ്രമം എന്നാണ് എന്നാൽ പരിശ്രമം ഇല്ല. കുട്ടിയാവുക പരിശ്രമമുള്ള കാര്യമാണോ! സമ്പത്താണോ കിട്ടിയത് പരിശ്രമമാണോ കിട്ടിയത്. കുട്ടി ശിരസ്സിലെ കിരീടമാണ്. വീടിന്റെ അലങ്കാരമാണ്. അച്ഛന്റെ ബാലകനും അധികാരിയുമാണ്. പിന്നെ അധികാരി എന്തിനാണ് താഴേക്ക് പോരുന്നത്? നിങ്ങളുടെ പേര് നോക്ക് എത്ര ഉയർന്നതാണ്. എത്ര ശ്രേഷ്ഠ നാമങ്ങളാണ്. നാമവും കർമ്മവും ഒന്നാണല്ലോ അല്ലേ. സദാ ബാബയോടൊപ്പം ശ്രേഷ്ഠ സ്റ്റേജിലിരിക്കൂ. യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം അതാണ്. തന്റെ സ്ഥാനം വിടുന്നതെന്തിനാണ്? യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നാലർത്ഥം ഭിന്ന-ഭിന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ അലയുക എന്നാണ്. ആരാമത്തോടുകൂടി ഇരിക്കൂ. ലഹരിയോടുകൂടി ഇരിക്കൂ. അധികാരത്തോടുകൂടി ഇരിക്കൂ. താഴെ വന്നിട്ട് വീണ്ടും ചോദിക്കുകയാണ് – ഇനി എന്തു ചെയ്യും. വീണ്ടും ഭാരം അനുഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എന്തിനാണ് താഴേക്ക് വരുന്നത്. ഭാരമെടുത്ത് തലയിൽ വയ്ക്കാതിരിക്കൂ, എന്റെ വരുമ്പോൾ ഭാരം ശിരസ്സിൽ കയറുന്നു. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും, ചെയ്യണമല്ലോ – എന്താ നിങ്ങളാണോ ചെയ്യുന്നത്? അതോ നിങ്ങളുടെ പേരും ബാബയുടെ ജോലിയുമാണോ? അന്നൊരു ദിവസം കളിപ്പാട്ടം കണ്ടില്ലേ – അത് സ്വയം നടക്കുകയായിരുന്നോ അതോ ആരെങ്കിലും നടത്തിക്കുകയായിരുന്നോ. സയൻസിനു നടത്തിക്കാമെങ്കിൽ ബാബക്ക് നടത്താനാവില്ലേ? ഇത് ബാബ കുട്ടികളുടെ പേര് പ്രശസ്തമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവരെ നിമിത്തമാക്കുന്നു കാരണം ബാബ നാമ രൂപത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നു. ബാബ ഓഫർ നൽകുകയാണ് – ഭാരമെല്ലാം എനിക്കു തരൂ, നിങ്ങൾ നൃത്തമാടുകയും, പറക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രം മതി. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഭാരമെടുക്കുവാൻ പോകുന്നത്? എങ്ങനെ സേവനം നടക്കും, എങ്ങനെ പ്രഭാഷണം ചെയ്യും...... ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യമേ ആവശ്യമില്ല. നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി കണക്ഷൻ പവർ ഹൗസ്സുമായി ചേർത്ത് ഇരിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ മതി പിന്നെ നോക്കൂ പ്രഭാഷണം നടക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന്, ആ കളിപ്പാട്ടത്തിനു നടക്കാമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നാവിനു ചലിക്കുവാനാവില്ലേ! നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ പ്ലാൻ നടക്കില്ലേ. എങ്ങനെ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കമ്പിക്കു മുകളിൽ തുരുമ്പു പിടിച്ചതു പോലെയാകുന്നു. തുരുമ്പു കാരണം കണക്ഷൻ ശരിയാകുന്നില്ല, പ്രത്യക്ഷഫലം കാണപ്പെടുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നു – അറിയില്ല എന്താകുമെന്ന്! ബാബ നിമിത്തമാക്കിയെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നടക്കും. ഒരു സ്ഥലത്ത് 6-8 പേരേയുള്ളു എങ്കിൽ മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടുപിടിക്കൂ. ഹൃദയം തകർന്നിരിക്കല്ലേ, കറങ്ങി നടന്ന് നോക്കൂ, അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകൂ, കറക്കം വളരെ വലുതാണ്.

ചിലയിടത്ത് 8 പേരേ കിട്ടി, ഒട്ടും കുറവല്ല, മൂലകളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെ കണ്ടുപിടിക്കുമെങ്കിൽ എത്ര നിങ്ങളുടെ മഹിമ പാടും. ബാബയോടൊപ്പം നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർ നൽകും. എവിടെ നിന്നെങ്കിലും ഒരു രത്നത്തെ കിട്ടിയെങ്കിൽ, ഒരാൾക്കു വേണ്ടിയായാലും പോവുക തന്നെ വേണം അതോ അയാളെ വിട്ടു കളയുമോ! ആ ആത്മാവ് വഞ്ചിതനായി പോകും. കിട്ടുന്നതത്രയും എടുത്ത ശേഷം പിന്നെയും മുന്നേറൂ. ഇപ്പോൾ വിശ്വത്തിന്റെ മൂലകളിൽ മാത്രമേ എത്തിയിട്ടുള്ളു. കാട് വളരെ വലുതാണ്, വേട്ട ഇനിയും കിടക്കുന്നതേയുള്ളു. ചിന്തിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? ചിന്തയുടെ കാരണമെന്താണ്? ബുദ്ധിയിൽ വ്യർത്ഥം നിറയുന്നതു കാരണം ടച്ചിംഗ് ലഭിക്കുന്നില്ല. തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. എത്രമാത്രം ബുദ്ധി സ്പഷ്ടമാണോ അത്രയും ഒരു വസ്തു എങ്ങനെയാണോ അതുപോലെ സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടും. എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് കാരണം നിർണ്ണയ ശക്തിയും ടച്ചിംഗ് പവറും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ ക്ഷീണിതരാകും അല്ലെങ്കിൽ ഹൃദയം തകർന്നിരിക്കും. എവിടെയെല്ലാം പോയിട്ടുണ്ടോ അവിടെ നിന്നെല്ലാം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രത്നങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരാളെ പോലും കിട്ടാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചിലയിടത്ത് അവകാശികളെ കിട്ടും ചിലയിടത്ത് പ്രജയായിരിക്കും ചിലയിടത്ത് സമ്പന്നരായിരിക്കും, എല്ലാവരും വേണമല്ലോ. എല്ലാവരും രാജാവാകില്ലല്ലോ പ്രജകളും വേണം. പ്രജകളെ രചിക്കുന്ന കാര്യം നിമിത്തമായ കുട്ടികൾ തന്നെ ചെയ്യണം. അതോ നിങ്ങൾ റോയൽ ഫാമിലിയെയും ബാബ പ്രജകളെയും രചിക്കണമോ? രണ്ടും രചിക്കണമല്ലോ. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി – ഒന്ന് ലൈൻ ക്ലീയറാണോ? രണ്ട് – മര്യാദകളുടെ രേഖക്കകത്താണോ? ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശരിയാണെങ്കിൽ ഹൃദയം തകർന്നിരിക്കേണ്ടി വരില്ല. ബാബയുമായി അല്ലെങ്കിൽ നിമിത്തമായവരുമായി ആരുടെ കണക്ഷനാണോ ശരിയായിരിക്കുന്നത് അവരുടെ കാര്യം ഒരിക്കലും അസഫലമാകില്ല. ബാബയോട് മാത്രം കണക്ഷൻ അതും ശരിയാവില്ല, പരിവാരത്തോടും വേണം കാരണം ബാബയിൽ നിന്നും ശക്തി ലഭിക്കും എന്നാൽ ആരുടെ സംബന്ധത്തിലാണ് വരേണ്ടത്? ബാബയുടെ മാത്രമാണോ? രാജധാനി എന്നാലർത്ഥം പരിവാരവുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരണം. മൂന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നേടണം ഒന്നല്ല.

ഒന്ന് –ബാബക്കിഷ്ടം അതായത് ബാബയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്. രണ്ട് – ലോകർക്കിഷ്ടം അതായത് ദൈവീക പരിവാരത്തിന്റെ സന്തുഷ്ടതയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്. മൂന്ന് – മനസ്സിനിഷ്ടം –സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ സന്തുഷ്ടത. സ്വയം സ്വയത്തോട് ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായിരിക്കരുത്. അറിയില്ല ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ, നടക്കുമോ..... അപ്പോൾ സ്വന്തം മനസ്സിനിഷ്ടം – മനസ്സിന്റെ സന്തുഷ്ടതയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്. ഈ മൂന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വേണം. ത്രിമൂർത്തയല്ലേ – ഈ ത്രിമൂർത്തി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വേണം. രണ്ടുകൊണ്ടും കാര്യം നടക്കില്ല. മൂന്നും വേണം. ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത് – ഞാൻ എന്നിൽ സന്തുഷ്ടനാണ്, ബാബയും സന്തുഷ്ടനാണ്, നടന്നോളും – പക്ഷെ അങ്ങനെയല്ല. ബാബ സന്തുഷ്ടനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളും സന്തുഷ്ടനാണെങ്കിൽ പരിവാരം സന്തുഷ്ടമാകാതിരിക്കുക – അങ്ങനെ ഉണ്ടാവില്ല. പരിവാരത്തെ സന്തുഷ്ടമാക്കുവാൻ ഒരു കൊച്ചു കാര്യം മതി – "ബഹുമാനം കൊടുക്കൂ ബഹുമാനം എടുക്കൂ". രാവും പകലും ഇത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. ബഹുമാനത്തിനു ബഹുമാനം ഇത് നിരന്തരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. ആര് എങ്ങനെയായിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ദാതാവായി കൊടുത്തുകൊണ്ടേ പോകൂ. തിരിച്ചു കിട്ടുകയോ കിട്ടാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ നിങ്ങൾ കൊടുത്തു കൊണ്ടേയിരിക്കൂ, ഇക്കാര്യത്തിൽ നിഷ്ക്കാമമായിരിക്കൂ. ഞാനിത്രയും കൊടുത്തു, അയാൾ ഒന്നും തന്നില്ല. ഞാൻ നൂറു പ്രാവശ്യം കൊടുത്തു അയാൾ ഒന്നു പോലുമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിഷ്ക്കാമം ആയാൽ പരിവാരം സ്വാഭാവികമായും സന്തുഷ്ടമാകും. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ. നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത് സമ്പാദ്യമായികൊണ്ടിരിക്കും. അത് സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ട ഫലം തീർച്ചയായും നൽകും. പിന്നെ ബാബയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു ഇനി വേറേ എന്തു വേണം? ബാബ വളരെ നിഷ്ക്കളങ്കനാണ്. ബാബ ആരെ നോക്കിയാലും അവർ വളരെ നല്ലതിലും നല്ലതാണ്. 'നല്ലതല്ല' എന്നു ബാബക്കു തോന്നുന്ന ആരും തന്നെയില്ല. ഓരോ ഓരോ പാണ്ഡവർ ഓരോ ഓരോ ശക്തി എല്ലാവരും ഒരാളെക്കാൾ മറ്റെയാൾ മുന്നിലാണ്. അപ്പോൾ ബാബയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു – 'സത്യമായ ഹൃദയത്തോട് പ്രഭു യോജിച്ചിരിക്കും'. എന്തു സംഭവിച്ചാലും സത്യത, സത്യത കൊണ്ട് ബാബയെ ജയിക്കാം. മനസ്സിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു എന്തു ചെയ്യും? മൻമത്ത് അനുസരിച്ച് നടക്കരുത്. മനസ്സിന്റെ ഇഷ്ടം മറ്റൊരു സാധനമാണ്. മനസ്സിന്റെ ഇഷ്ടം നേടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് – ശ്രീമത്തിന്റെ രേഖക്കകത്ത് നിൽക്കൂ. സങ്കല്പങ്ങൾ പോലും ശ്രീമത്താകുന്ന രേഖക്കകത്ത്. കർമ്മം ചെയ്താലും എന്തു ചെയ്താലും രേഖക്കകത്ത്. അപ്പോൾ സദാ സ്വയത്തെയും സർവ്വരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സങ്കല്പമാകുന്ന നഖം പോലും പുറത്തായിരിക്കരുത്.

ബാപ്ദാദക്കറിയാം എത്ര ലഹരിയുണ്ട്, എത്ര ദൃഢ സങ്കല്പമുണ്ട്, ഇടയ്ക്കിടക്ക് തൊട്ടാവാടിയായി പോകുന്നു എന്നുമാത്രം. തൊട്ടാവാടിയാകുമ്പോൾ കുട്ടിക്കളി കളിക്കുന്നു. സ്നേഹം തന്നെ ഇവരുടെ

ടിക്കറ്റാണ് അതല്ലേ എത്തിയത്. സ്നേഹമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ടിക്കറ്റിൽ ഇവിടെ എങ്ങനെ എത്തും. ഈ ടിക്കറ്റാണ് മധുബൻ നിവാസിയാക്കി തീർക്കുന്നത്. നാലു ബാഗത്തേക്കും സേവനത്തിനു നിമിത്തമായി പോകുന്നു. ബാപ്ദാദ ഓഫർ നൽകി. വാക്കു നൽകി പോയി, അതു നിറവേറ്റി. ബാക്കി വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. സ്ഥാപന നടത്തി. സ്വ ഉന്നതിയും സേവനത്തിലെ ഉന്നതിയും – രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസു ണ്ടെങ്കിൽ വൃദ്ധി പ്രാപ്തമായികൊണ്ടിരിക്കും.

വളരെ കാലമായി ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നവർ അവരെ സംഘടനയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്ന വിശേഷതയും കണ്ടു . ഇതു തന്നെ വളരെ നല്ല പരിവർത്തനമാണ്. ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് വേറിട്ടിരുന്നവർ 4–6 പേരുടെകൂടെ ഒരുമിച്ചിരുന്ന് സംസ്കാര മിലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതും സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേൺ ആണ്. പാണ്ഡ വ്ഭവനും, ശക്തിഭവനവും സഫലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് – ഇതും ഒരു വിശേഷതയാണ്. ബാപ്ദാദ ഈ പ്രത്യുപകാരംകണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. ഏകനാമവും ഒപ്പം മിതവ്യയവും. തന്റെ ശരീരനിർവഹ ണവും, സേവനത്തിന്റെ നിർവഹണവും പകുതി പകുതി നടത്തണം – ഇതിനുള്ള നല്ല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തി. അപ്പോൾ ഡബിൾ കാര്യമായല്ലോ. സമ്പാദിച്ചു ഉപയോഗിച്ചു തീർത്തു – ശരീരത്തിനോ, സേവന ത്തിനോ ആകാം. എന്നാൽ ഇവിടേയും സമ്പാദിച്ചു, ഉപയോഗിച്ചു. ഇവിടെ ബാങ്ക് ബാലൻസ് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭാവിയിലേക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടും. ബുദ്ധി ഫ്രീ ആണല്ലോ. ബുദ്ധിയിൽ വന്നു, ഉപയോഗിച്ചുതീർത്തു. അപ്പോൾ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയായി മാറും. ശക്തികളുടെയും പാണ്ഡവരുടേയും മത്സരമാണ് നടക്കു ന്നത്. ദീപം തെളിഞ്ഞു, തെളിയിക്കാൻ തുടങ്ങി. വളരെ നല്ല ലക്ഷ്യം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ കൈകളെ തയ്യാറാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമായ കൈകൾ സഹ ജമായിതന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും ഇതും വരദാനമാണ്. അവസാനം വരുന്നവർക്ക് ഇത് ലിഫ്റ്റാണ്. ഇവി ടെയുള്ളവർക്ക് ബന്ധനം മുറിക്കുന്നതിൽ സമയമെടുക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ബന്ധനം മുറിഞ്ഞുക ഴിഞ്ഞതാണ്. അപ്പോൾ ലിഫ്റ്റായില്ലേ. കേവലം മനസ്സിന്റെ ബന്ധനം ഇല്ലല്ലോ. ശരി.

വരദാനം : സദാ സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന് വിനയത്തോടെ സർവ്വർക്കും ബഹു മാനം നൽകുന്ന മാനനീയരും, പൂജനീയരുമായി ഭവിക്കട്ടെ.

എന്താണോ ബാബയുടെ മഹിമ അതാണ് നിങ്ങളുടെ സ്വമാനം, സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നാൽ വിനയമുള്ളരാകും, പിന്നെ സർവ്വരിലൂടെയും ബഹുമാനം ലഭിക്കും. ബഹുമാനം ചോദിച്ചു വാങ്ങുമ്പോൾ അല്ല ലഭിക്കുന്നത് മറിച്ച് ബഹുമാനം നൽകുമ്പോൾ, സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോൾ, അഭിമാനത്തെ ത്യാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ സർവ്വർക്കും മാനനീയരും പൂജനീയരുമായി തീരുന്ന ഭാഗ്യം പ്രാപ്തമാകും കാരണം ബഹുമാനം കൊടുക്കുക കൊടുക്കൽ അല്ല നേടുകയാണ്.

സ്ലോഗൻ : എല്ലാം അറിയുന്നവനോടൊപ്പം ചെയ്യുന്നവനായി മാറി അസമർത്ഥ ആത്മാ ക്കൾക്ക് അനുഭൂതിയുടെ പ്രസാദം വീതിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ.